

saa mange Cykler. Men jeg husker den Tid, hvor vi forhandlede om Cykler i Folketinget, og da var der Indberetninger fra Amtsraad og Byraad om, at man paa ingen Maade maatte tillade Cyklerne at køre paa disse Gader og Veje, fordi Hestene vilde blive sky, og Menneskene vilde blive sky, og især Kuskene vilde blive uhyre sky. Den Gang vare Cyklerne akkurat lige saa farlige, som Automobileerne nu ere, nu er det omvendt, nu skulle vi af Hensyn til Cykler vogte os for Automobileer. Naar en æret Taler (Rottbøll) ogsaa sagde, at Automobileer vare Luksuskøretøjer, gælder det nu ikke i København; her har man jo nu Droskeautomobileer, saa at enhver let kan komme op at køre deri. Jeg var for nylig i Paris og saa der til min Forbavselse, hvor mange Droskeautomobileer der var; efter hvad der angaves, var omtrent $\frac{1}{10}$ af Droskerne Automobildrosker, og man mente, at om 10 Aar vilde Forholdet være det omvendte, idet da kun $\frac{1}{10}$ af Droskerne vilde være Køretøjer med Heste. Men jeg har, underligt nok, kunnet konstatere her i Dag, at de Folk, der aldrig møde Automobileer, ere mest bange for dem. Det ærede Medlem, som talte paa de frikonservatives Vegne (Rottbøll), har aldrig nogen Sinde set et Automobil i sin Kreds, og alligevel er han saa bange for dem, at Tanken om, at han skulde komme til at møde et Automobil der oppe, gør, at han er imod en vis Frihed for Automobileer. Det synes jeg, er for en Mand som det ærede Medlem et meget — ja hvad skal jeg kalde det — umodigt Standpunkt at stille sig paa. Her er det altsaa blevet saaledes, at alle Partier dele sig, men paa den Maade, at det forekommer mig, at man vil sikre Landet, men egentlig ikke har nogen Lyst til at sikre København, ikke er saa ængstelig for denne By. Og maaske det kan blive Løsningen af Spørgsmaalet, at man kan faa det indrettet saaledes, at Automobilkørsel kan foregaa nogenlunde frit her. Det er det samme som den første ærede Taler (Ahlefeldt-Laurvig) bemærkede; det er sjældent, at vi mødes, jeg tror, at det er første Gang i mit Liv, at vi have været enige om en Sag. Vi pleje at være i svær Modsætning til hinanden. Jeg skal da konstatere dette, at jeg er enig med den første ærede Taler deri, at Automobileer skulde have Lov til at køre hvor de ville, og naar de ville, og for Resten være bundne af Regler med Hensyn til at overtræde Kørehastighed, skade deres Med-

mennesker osv. Hvis man altsaa kunde enes derom, at Loven gav nogle strengere Bestemmelser, indtil Landboerne havde vænnet sig til Automobileerne, og at man gav København og en Zone omkring København fri, var det maaske en Løsning af Spørgsmaalet. Jeg vil henstille til Udvalget, om der ikke var en Mulighed for at komme til en saadan Løsning, thi saa kunde jeg gaa med dertil.

Justitsministeren (Alberti): Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, som mener, at Automobileer maa have Lov til at køre, naar de ville, og hvor de ville, om han vil kunne formaa sine Meningsfæller i Folketinget til at underskrive denne Sætning.

Rottbøll: Naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt man kan betegne ikke Vareautomobileer, men alle de andre som Luksuskøretøjer, kan det ikke nytte, at ærede Talere ville fremhæve dem som Ikke-Luksuskøretøjer, fordi der er nogle Droskekompanier, der have sat Automobildrosker i Gang. Det betyder i denne Forbindelse aldeles ikke noget. For øvrigt er det vel ret tvivlsomt, om disse Droskekompanier overhovedet kunne klare sig, om ikke Driften er for dyr. I det hele taget ere Automobileerne som Køretøjer betragtede meget dyre, og Driften er meget dyr. Derfor blive de foreløbig Luksuskøretøjer. Den ærede sidste Taler sagde, at det egentlig er mærkeligt, at de, der aldrig have set et Automobil, ere mest bange for dem, og at jeg var en af dem, for jeg havde aldrig set dem i Hjørring Amt, derfor var jeg saa forfærdelig forskrækket. Det er meget rigtigt, for saa vidt som jeg vilde ønske, at jeg og mine Heste kunde se nok af dem, saa vilde de nemlig ikke blive bange. Jeg anker kun over, at man lovgiver ensartet for hele Landet, saa at man der, hvor Automobileerne træffes i Hundredevis, ikke maa køre anderledes, end hvor der næsten ingen findes. Jeg siger ligesom det ærede Medlem, at hvor de findes i stort Antal, og hvor Mennesker og Heste paa Landevejene kunne vænne sig til dem, bør der gives dem større Frihed, medens det ikke vil være Tilfældet, hvor vi som hos mig aldrig se dem, men højst møde dem hvert andet, tredje Aar. Her i København og Omegn er Automobilkørselen derimod ikke ret farlig. Jeg synes, at mit Standpunkt er ganske fornuftigt og for Resten ret overensstemmende med det ærede Medlems.